

காலத் திரைக்கு அப்பால்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: **ஐந்தாம் முத்திரை**,
மார்ச் 22, 1963, ஜெபர்ஸன்வில்,
இந்தியானா, அமெரிக்கா

345. எனக்கு பிரசங்கத்திற்காக
கொடுக்கப்பட்ட சமயம் முடிந்துவிட்டது.
ஆனால் உங்களால் முடிந்தால், இன்னும் சில
காரியங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். (சபையார்
“தொடர்ந்து பேசுங்கள்” என்கின்றனர் - ஆசி)
இங்கு உஷ்ணமாயிருக்கிறதென்று எனக்குத்
தெரியும். எனக்கும் வியர்க்கிறது.

346. ஆனால் கவனியுங்கள், சில
காரியங்களை உங்களிடம் கூற நான்
விரும்புகிறேன். அவை என் இருதயத்தை
அனல் மூட்டும் அளவுக்கு நல்லவைகளாய்
அமைந்துள்ளது. நீங்கள் அதை
மறந்திருக்கமாட்டீர்கள் என்றே நான்
நம்புகிறேன், பாருங்கள். இதை நான்
தேவனுடைய சமூகத்திற்கு முன்பாக

உங்களிடம் கூறுகிறேன். ஏறக்குறைய ஒரு வருடத்துக்கு முன்பு, என் ஊழியத்தில் இரட்சிக்கப்பட்ட என் ஜனங்கள் வெள்ளையங்கிகள் தரித்திருப்பதை நான் காண அவர் கிருபையாய் அனுமதித்தார். உங்களுக்கு ஞாபகம் உள்ளதா? (சபையார் “ஆமென்” - ஆசி) நினைவிருக்கின்றதா? புறஜாதி மணவாட்டியை நான் கண்டதை உங்களிடம் கூறினது நினைவிருக்கிறதா? (ஆமென்) இப்பொழுது அவர்கள் அங்கிருக்கின்றனர். நான் அவர்களைக் கண்டபோது அவர் களெல்லாரும் வெள்ளையங்கிகளை அணிந்திருந்தனர்.

347. நான் படுக்கையை விட்டு விழித்திருந்தேன். நான் ஒரு கூட்டத்தை நடத்தி முடித்திருந்தேன். ஏறக்குறைய ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் இருக்கும். நான் ஒரு நாள் படுக்கையை விட்டு எழுந்தேன். என் மனைவியைப் பார்த்து, “அன்பே” என்று கூப்பிட்டேன். அவள் அசையவேயில்லை. பிள்ளைகள்... நான் எழுந்திருந்து, பழைய இடத்திலுள்ள பள்ளிக்கு பிள்ளைகளைக்

கொண்டு செல்ல வேண்டியிருந்தது. நல்லது, நான் படுக்கையை விட்டு எழுந்து, சாய்ந்து உட்கார்ந்தேன். எங்களிடத்தில் பழங்கால கட்டில் ஒன்று உண்டு. நான் அவ்விதமாக சாய்ந்து உட்கார்ந்தேன்.

348. “எனக்கு ஐம்பத்து மூன்று வயதாகிவிட்டது. தேவனுக்கென்று ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்றால் உடனடியாக நான் செய்ய வேண்டும். இல்லையேல் சற்று கழிந்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியாதபடிக்கு வயதாகிவிட்டிருக்கும்” என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

349. ஆகவே நான் அது உண்மை என்று நினைத்தேன். இன்னும் எனக்கு அதிக நாட்களில்லை என்றும், நான் சீக்கிரமாக கடந்து செல்ல வேண்டியவனாயிருக்கிறேன் என்றும் எண்ணினேன். நான் என் தந்தை வாழ்ந்ததைவிட இப்பொழுது ஒரு வயது கூடுதலாகவே வாழ்ந்திருக்கிறேன். பாருங்கள்? “நான் அதிசீக்கிரத்தில் கடந்து செல்ல வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன். நான் அதைக் காண்கிறேன். ஆனால் தேவனுக்கென்று

இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை” என்றே எண்ணினேன். ‘நான் தேவனுக்காக ஏதாவது ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும் என்று எப்பொழுதுமே விரும்பியுள்ளேன். நான் அவ்விதமாகச் செய்ய வேண்டுமெனில், அதைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். நான் அதை எப்படிச் செய்யப் போகிறேன் என்று அறியாதவனாய் இருக்கிறேன், அவ்வளவுதான், என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

350. அவரது வருகையின்போது நான் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பம் எனக்கு எப்பொழுதும் இருந்து வந்தது. ஏனெனில் நான் ஒரு ஆவியாயிருக்க, ஒரு ஆவியின் உருவம் (spook) கொண்டவனாயிருக்க விரும்பவில்லை.

351. பாருங்கள், நான் அந்த ஆவி உருவத்திலிருக்க பயந்தேன். நீங்கள் அறிவீர்கள், அவ்விதமாக நான் சகோதரன் நெவிலை சந்திப்பேனானால் அவர் ஒரு வெண்மேகமாகவே சுற்றி அசைந்து கொண்டிருப்பார் என்றே நான் எப்பொழுதும்

எண்ணினைன். நான் வேறொரு உணர்வினால் அவரைப் பார்த்து, “ஹலோ, சகோதரன் நெவில்” என்பேன். அவரும் “ஹலோ சகோதரன் பிரான்ஹாமே” என்பார்; ஏனெனில் அவரால் அசைய முடியாதே என்றே எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அது சகோதரன் நெவில் என்பதை மாத்திரமே அறிந்திருப்பேன் என்று நினைத்தேன். ஆம், நான் எப்பொழுதும் செய்வதுபோல் சகோதரன் நெவிலுடைய கரங்களை குலுக்குவேன். மனிதனான நான், அதை மட்டுமே செய்ய அறிந்துள்ளேன். பாருங்கள், அவருடைய கரத்தை குலுக்குவேன்; ஆனால் அவருக்கு கைகள் இராதே. ஏனெனில் அவைகள் மரணக்குழியில் அழுகிப் போனதே என்று நினைத்தேன். பாருங்கள்?

352. “என்னே, நான் இவ்விதமாகக் கடந்து செல்ல வேண்டியதில்லை என்றே நம்புகிறேன்” என்று எண்ணினைன். இப்பொழுது... நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறிடவே விரும்புகிறேன். நான் மரிப்பதற்கு பயந்தேன். ஆனால் நான்

கைவிடப்படுவேன் என்ற பயம் எனக்கில்லை. ஆனால் என்னமோ ஒரு ஆவியாக இருக்க நான் விரும்பினதில்லை. உடலைக்கொண்ட ஒரு மனிதனாகவே இருக்க நான் விரும்பினேன். நான் எடுக்கப்படுதலுக்காக காத்திருக்கவே விரும்பினேன். பாருங்கள். ஒரு ஆவியாக சுற்றிக் கொண்டிருக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. இங்ஙனம் எண்ணியவாறே நான் படுத்துக்கொண்டிருந்தேன்.

353. திடீரென்று அதிசயமான ஒன்று சம்பவித்தது. (சகோதரன் பிரான்ஹாம் தன் விரல்களை ஒருமுறை சொடுக்கினார் - ஆசி).

354. இப்பொழுது, அந்த தரிசனங்களைக் குறித்து நீங்கள் அறிவீர்கள். அவைகள் உங்களுக்குப் பழக்கமானதே. இதை நான் தரிசனமென்று கூறத் தலைப்பட்டால், இத்தகைய ஒரு தரிசனத்தை நான் என் சிறுவயது முதல் கண்டதேயில்லை. பாருங்கள்?

355. சடுதியாக இச்சரீரத்தை விட்டுப்போகும் உணர்ச்சி எனக்கு ஏற்பட்டது.

'ஊம்-ஓ' என்று நான் நினைத்தேன். “நான் ஏற்கனவே மரித்து விட்டேன், பாருங்கள்,” என்றே எண்ணினேன். பாருங்கள்? என் ஆவி என் சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்தது.

356. நான் ஒரு ஸ்தலத்திற்கு வந்தேன். அப்பொழுது, “நான் திரும்பி பார்க்க விரும்புகிறேன்” என்று எண்ணினேன். நண்பர்களே, நான் உங்களுக்கு முன்பு நிற்பது போலவே, அது மிக உண்மையாகவே இருந்தது. பாருங்கள்? நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது, என் சரீரம் மாத்திரம் என் மனைவியின் பக்கத்தில் படுத்திருப்பதைக் கண்டேன்.

357. இருதய அதிர்ச்சியின் காரணமாக நான் சடுதியாக இறந்து விட்டதாக எண்ணிக்கொண்டேன். பாருங்கள்? இவ்விதமாக சடுதியாய் மரிப்பதுதான் அருமையானது என்று எண்ணினேன். “இருதய அதிர்ச்சியினால் மரித்துவிட்டேன். நான் துன்பப்படவில்லை” என்று நினைத்தேன். நான் நோக்கிப் பார்த்து, “நல்லது, இப்பொழுது இது விநோதமாயுள்ளதே. அங்கே நான்

படுக்கையில் படுத்திருக்கிறேன்; இங்கே நிற்கிறேன்” என்று எண்ணினேன்.

358. ஆகவே, நான் திரும்பினேன். என் ஆவி சென்ற ஸ்தலத்தில் ஒரு மகத்தான, பெரிய வயல் வெளியைக் கண்டேன். அங்கே ஊதா நிறப் புற்கள் பரவியிருந்தன. இது என்னவென்று நான் அதிசயப்பட்டேன்.

359. நான் பார்க்கையில், சடுதியாக, லட்சக்கணக்கான வாலிபப் பெண்கள் வெள்ளையங்கி தரித்தவர்களாய், தலைமுடி இடுப்பு வரைக்கும் வளர்ந்து, காலில் ஒன்றும் அணியாமல் என்னை நோக்கி ஓடிவருவதைக் கண்டேன். நான் “இது என்ன” என்று நினைத்தேன். அவர்கள் மிகவும் அழகாயிருந்தனர்.

360. நான் திரும்பி அங்கே நோக்கினேன். நான் அங்குதான் (படுக்கையில் - தமிழாக்கியோன்) இருந்தேன். நான் இந்த வழியாய் மேலே நோக்கிப் பார்த்தேன். அதோ அவர்கள் வந்தார்கள். நான் என் நகத்தைக் கடித்துக் கொண்டேன். நான்

நித்திரையில் இல்லையே, அது சரி” ஆனால் என்னால் உணர முடிந்தது. ஆகவே, “நல்லது, ஏதோவொன்று, புதிராய் இருக்கின்றது” என்று எண்ணினேன்.

361. அந்த வாலிபப் பெண்கள் என்னை நோக்கி ஓடிவந்தனர். இவ்வித அழகான பெண்களை நான் ஒருபோதும் கண்டதேயில்லை. அவர்கள் என்னை நோக்கி ஓடி வந்தனர். அவர்கள் என்னிடம் ஓடி வந்தபோது...

362. நான் எவ்விதமானவன் என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் ஸ்திரீகளை வெறுப்பவன் என்று எல்லோரும் கூறுவது வழக்கம். ஆனால் அது உண்மையல்ல. பாருங்கள். ஒரு நல்ல ஸ்திரீ விலையேறப் பெற்ற ஆபரணமாயிருக்கிறாள். சாலமோன் கூறுவதைப்போல, இரத்தத்தில் தண்ணீர் கலந்த தண்ணீரைப்போல... நன்னடத்தை கெட்ட ஸ்திரீகளையே நான் வெறுக்கிறேன்.

363. இந்தப் பெண்கள் என்னருகில் வந்து, தங்கள் கரங்களினால் என்னைச் சுற்ற

ஆரம்பித்தனர். இப்பொழுது, இது அசாதாரண ஒன்றாகும். நான் அதற்கு ஒப்புதல் அளிப்பவன் அல்ல என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆகவே, அவர்கள். இது ஆண்களும் பெண்களுமாக ஒன்றாய் அமர்ந்துள்ள ஒரு கூட்டம். ஆகவே நான் இதை இவ்வழியில் கூற வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன். அவர்கள் பெண்கள். அவர்கள் பெண்கள், அவர்கள் என்னை ஒவ்வொருவராகக் கட்டித் தழுவி, “எங்கள் அருமை சகோதரனே” என்றனர். என்னை ஒரு பெண் கட்டித்தழுவின பின்பு, வேறொரு பெண் என்னைக் கட்டித் தழுவினாள்.

364. நான் அங்கே நின்று, பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். “நல்லது, இப்பொழுது, இது என்ன?” என்று நினைத்தேன். அவர்கள் அங்கே நின்றிருந்தனர். “என்ன சம்பவித்தது” என்று எண்ணினேன். நான் திரும்பி கீழே பார்த்தேன். அங்கே நான் கட்டிலில் படுத்திருந்தேன். ஆனால் இங்கே நான் நின்றிருந்தேன். இந்த விசித்திரமான காட்சியை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

365. அந்தப் பெண்கள், “எங்கள் அருமை சகோதரனே,” என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

366. சகோதரிகளே, நான் இப்பொழுது கூறப்போவதை நீங்கள் மன்னிக்க வேண்டும். நான் சொல்லுவதின் காரணம் என்னவெனில்... நீங்கள் உங்கள் வைத்தியரைக் கேட்டுப் பாருங்கள். **நமக்கு மாசற்ற சிந்தை இல்லாவிதல் நாம் கிறிஸ்தவர்களல்ல.** எனக்குக் கவலையில்லை...

367. நான் அவ்வாறு என் சிறு வயது முதல் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறேன் என்பதை தேவனறிவார். நான் சிறுவனாயிருந்தபோது கர்த்தருடைய தூதன் என்னிடம், நான் புகைபிடித்தல், மது அருந்துதல், அல்லது சரீரத்தை அசுசிப்படுத்தும் எந்த செயல்களிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்று கூறியிருந்தார். அது உண்மையாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. தேவ கிருபையினால் நான் அதை அனுசரித்து வந்திருக்கிறேன். இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்பும்

கூட நான் எந்தப் பெண்ணுடனும் சுற்றித் திரிந்ததில்லை. ஆகவே ...

368. ஆனால் ஒரு மனிதன் ஒரு பெண்ணை கட்டித் தழுவும்போது, அவர்கள் ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாயிருந்தால், அவர்களிருவருக்கும் ஓர் உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஏனெனில் அவர்கள் அணுக்களைக் (Cells) கொண்டவராயிருக்கின்றனர். நீ யாராய் இருந்தாலும் எனக்குக் கவலையில்லை. இப்பொழுது, உனக்கு அவ்வித உணர்வு இல்லை என்று நீ என்னிடம் கூற வேண்டாம்.

369. ஆனால் நான் ஆவியில் சென்றவிடத்தில் அங்குள்ளவர்களுக்கு அணுக்கள் இல்லாததால் அவர்கள் கட்டித் தழுவினாலும் பாவம் செய்வதில்லை. அங்கே ஒரு வித்தியாசம் இருந்தது. அந்தப் பெண்களிடம் சகோதர அன்பு காணப்பட்டதேயன்றி வேறல்ல.

370. ஒரு ஸ்திரீ தனக்களிக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தில் நிலை நின்றால், அவள் பூமியில்

ஒரு விலையேறப்பெற்ற
ஆபரணமாயிருக்கிறாள். இயல் நயமுடைய
நேர்த்தியான ஒவ்வொன்றையும் நான்
விரும்புகின்றேன். அவள் அப்பொழுது
கௌரவிக்கப்படும் ஒரு சிலையைப்
போன்றிருக்கிறாள். நானும் அதை
நம்புகிறேன். ஆனால் அவள் நிலை
மாறும்போது, கிறிஸ்துவுக்கும்
அந்திக்கிறிஸ்துவுக்கும் என்ன வித்தியாசமோ,
அவ்வளவு வித்தியாசம் அவர்களிருவருக்கும்
உண்டு.

371. இயற்கையான ஒவ்வொன்றையும்
நான் விரும்புகிறேன். ஒரு அசலான,
அழகான குதிரை தன் ரூபத்தில் நிற்பதால்
நான் அழகான குதிரையை விரும்புகிறேன்.
அதைப் போலவே ஒவ்வொன்றையும்
விரும்புகிறேன். தேவனுடைய அமைப்பில்
நிற்கிற ஒரு அழகான மலை, ஸ்திரீகள்,
அழகான புருஷர்கள் மற்றவை
எல்லாவற்றையும் நான் வியந்து
பாராட்டுகிறேன்.

372. ஆகவே, அவர்கள் குறைபாடற்றவராய் இருந்தனர். அவர்கள் ஸ்திரீகள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளுங்கள். அவர்கள் தங்கள் கரங்களில் எவ்வளவாய்க் கட்டித் தழுவினாலும், பாவம் என்பதே அங்கே ஒருபோதும் இல்லை. ஏனெனில் ஆண் பெண் இருவரின் சுரப்பிகளும் (பாலினச் சுரப்பிகளும்) நீக்கப்பட்டிருந்தன. (சகோதரன் பிரான்ஹாம் தன்னுடைய கரங்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு முறை கொட்டுகிறார் - ஆசி) கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். அவர்கள் குறைபாடற்ற என் சகோதரிகளாக இருந்தனர்.

373. நான் நோக்கிப் பார்த்தேன். ஆகவே, நான் துவங்கி... நான் என் கைகளைப் பார்த்தேன். அந்தப் பெண்கள் காண்பதற்கு மிகவும் வாலிபமாயிருந்தனர். நானும் வாலிபனைப் போலிருந்தேன். நான்...

374. நான் இளைஞனாக இருந்தபோதே என் தலைமயிரை இழந்திருந்தேன். நான் சிறியவனாக இருந்தபோது, ஒரு சவரத் தொழிலாளி என் தலைமயிரில் கார்பாலிக்

அமிலத்தை (carbolic acid) கொட்டி விட்டதால் எனக்கு அவ்விதமாயிற்று. அப்பொழுது முதல் அது அவ்விதமாகவே இருந்து வருகின்றது. என் தலையுச்சி வட்டம் (scalp) மிருதுவாக இருப்பதால், நான் மிக விரைவில் தடுமல் கொள்கிறேன் (get cold). என் தலையில் மயிர்க்கால்கள் இருந்த போதிலும், அது கார்பாலிக் அமிலத்தால் சுடப்பட்டதால், இனிமேல் ஒருபோதும் தலைமயிர் முளைக்காது. பாருங்கள்?

375. பல வருடங்களுக்கு முன்பாக நானும் என் மனைவியும்.... என் தலையை மூடுவதற்கென்று ஒரு சிறிய பொய்மயிர்த்தோகையை (hair piece - wig) வாங்கினோம். அது பொய்யான ஒன்றாய் எனக்குத் தோன்றினதால், நான் அதை அணிவதற்கு எப்பொழுதும் வெட்கப்பட்டேன். நான் பொய்யான ஒன்றையும் விரும்பமாட்டேன்.

376. ஆகவே நான் இவ்விதமான ஒரு தொப்பியை அணிந்து கொள்வேன் என்று நினைத்து சிறிது காலம் அவ்விதமாக

அணிந்திருந்தேன். அவர்கள் என்ன செய்தனர் என்று நீங்கள் அறிவீர்களா? அவர்கள் என்னை பேராயர் (Bishop) என்று அழைக்க விரும்பினர். நான் இவ்விதமாக முயல்கிறேன் என்று... பாருங்கள்? ஆகவே நான் “இது வேண்டாம்” என்று கூறிவிட்டேன்.

377. ஆனால், இப்பொழுது ஜன்னல்கள் அல்லது மற்றொன்றை உயர்த்துவதால் சிறிது குளிர்ந்த காற்று என்னைத் தாக்கும்போது, நான் ஜலதோஷத்தினால் அவதியுறுகிறேன்.

378. இதைக் குறித்து அவருடைய கருத்து என்ன என்று கேட்பதற்காக நான் ஒரு மருத்துவரிடம் சென்றேன். அதற்கு அவர், “நல்லது பாருங்கள், உங்களுடைய மயிர்க்கண்கள் (pores) திறந்துள்ளன. நீங்கள் பிரசங்கிப்பதால் வியர்வை உண்டாகிறது. குளிர்ந்த காற்று வீசுவதால், ஜலதோஷக் கிருமிகளால் சளிபிடித்து, அது உமது தொண்டையில் இறங்குவதால் அடுத்த நாள் காலையில் உம்முடைய தொண்டை கரகரப்பாகிவிடுகின்றது. அவ்வளவுதான்” என்றார்.

379. ஆகவே - ஆகவே, ஓ, என்னே, தலைமயிர் உடையவர்களே, நீங்கள் அதற்காக எவ்வளவு நன்றியுடைவர்களாய் இருக்க வேண்டும். அது சரி. பாருங்கள்?

380. நல்லது, இப்பொழுது, நான் கண்டுபிடித்தது, நான்... எனக்கு பல் இல்லாமல் போனாலும், நான் ஒரு நாள் அவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வேன்.

381. ஆகவே ஒரு மனிதனோ ஸ்திரீயோ தான் விரும்பினால் தன் தலை மயிரின் இழப்பை ஈடு செய்ய பொய் மயிர்த்தோகை இனிமேல் அணிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை என்றும், ஒரு ஸ்திரீ தன் தலையில் எலிகள் அல்லது ஐந்து சுண்டெலியைப் போன்று வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று நான் நினைக்கமாட்டேன். பாருங்கள். ஆனால் நீங்கள் அதைச் செய்வீர்களானால், நீங்கள் அதை எதற்காக செய்கிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்தது. பாருங்கள்? நீங்கள் எதற்காக அதைச் செய்கிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்ததாகும். ஆகவே...

382. நான் அவ்விதமாக அங்கே நின்று
கொண்டிருந்தேன். நான் இழந்து போயிருந்த
தலைமயிரும் மறுபடியும் அடர்த்தியாக
முளைத்து விட்டது போன்று தோன்றியது.
என்னே! நான் ஒரு வாலிபனைப்
போலிருந்தேன். அந்தப் பெண்களும்
அனைவரும் வாலிபமாயிருந்தனர். இது என்ன
விசித்திரமாயிருக்கிறதே என்று நினைத்துக்
கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் என்னை நோக்கி
ஓடி...

383. அவர்கள் ஓடி வருவதைக்
காண்கையில், என் மனைவி ஹோப் (Hope)
வருவதைக் கண்டேன். அவள் பார்த்தாள்...
அவள் இருபத்திரெண்டு வயதில்
மரணமடைந்தாள் என்பது உங்களுக்குத்
தெரியும். அவள் முன்பிருந்தது போல
அழகாகக் காணப்பட்டாள். அவளுக்குக் கறுத்த
பெரிய கண்களும் நீண்ட கருமையான
தலைமயிரும் இருந்ததென்று அநேகர்
அறிவீர்கள். அவள் ஜெர்மனி நாட்டவள்.
அவளுடைய கறுத்த கூந்தல் பின்புறமாக
கீழே தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. “இப்பொழுது,

அவள் இங்கே வந்து, அவள் என்னை, பில்லி” என்று கூப்பிடுவாள் என்று நினைத்தேன். அவள் அவ்விதம் அழைப்பாள் என்று அறிவேன். அவள் இங்கே வந்து ‘பில்லி’ என்று கூப்பிடுவாள் என்று நான் அறிவேன்.”

384. நான் கவனித்துக்கொண்டேயிருந்தேன். அங்குள்ள ஒவ்வொரு பெண்ணும் என்னிடம் வந்து, என்னைக் கட்டித் தழுவி, “ஓ, அருமையான சகோதரனே, நாங்கள் உம்மைக் காண்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்” என்று கூறினர். நான் நினைத்தேன்... அனைவரும் ஒரே விதத்தில் உடை அணிந்துள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் தலைமயிர், கறுப்பு, சிகப்பு, வெண்பொன்னிறம் என்று வெவ்வேறு வித்தியாசமான நிறத்தில் இருந்தது. அவர்கள் என்னை நோக்கி வந்தார்கள்; ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் வாலிபமாயிருந்தனர்.

385. அவள் என்னிடத்தில் வரும்போது, “அவள் என்ன சொல்லப் போகிறாள் என்று

மாத்திரம் நான் பார்க்கப்போகிறேன்” என்று நான் நினைத்தேன்.

386. அவள் என்னை நோக்கிப் பார்த்து, 'எங்கள் அருமை சகோதரனே' என்றழைத்தாள். அவள் என்னைக் கட்டி தழுவிவிட்டு, பேசாமல் சென்றாள். மற்ற பெண்களும் என்னிடம் வந்து, என்னைக் கட்டித் தழுவி சென்று விட்டனர்.

387. ஒரு சத்தம் கேட்டது. நான் இவ்விதம் பார்த்தபோது, வாலிபர்கள் என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஏறக்குறைய இருபது வயது நிரம்பியதுபோல் காணப்பட்டனர். அவர்களும் கறுப்பு, பொன்நிறம் என்று வித்தியாசமான தலைமயிர் உடையவராய் இருந்தனர். அவர்களும் வெள்ளையங்கி தரித்து, காலணிகளின்றி என்னை அணுகி, கட்டித் தழுவி, “எங்கள் அருமை சகோதரனே” என்றனர்.

388. நான் கீழே நோக்கியபோது, என் உடல் அங்கு இருப்பதைக் கண்டேன். என்ன அதிசயம்” என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்.

389. ஆகவே, அப்பொழுது ஒரு சத்தம் என்னிடம் பேச ஆரம்பித்தது. 'உன் ஜனங்களிடம் நீ சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறாய்' என்று சொன்னது. அந்த சத்தத்தை நான் காணமுடியவில்லை. அப்பொழுது ஒருவர் என்னை இதைப் போன்ற ஒரு உயர்ந்த பீடத்தின்மேல் நிறுத்தினார். "ஏன் அவ்வாறு செய்கின்றீர்?" என்று நான் கேட்டேன்.

அவர், "பூமியில் எங்களுக்கு வழிகாட்டியாய் இருந்தீர்" (Leader) என்றார். ஆகவே நான், "நல்லது என்னால் - என்னால் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே" என்றேன்.

390. அந்த சத்தம் என்னிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் நான் அந்த சத்தத்தைக் காண முடியவில்லை. இப்பொழுது அது எனக்கு மேலாக இருந்தது, என்னுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தது.

391. "நல்லது, நான் கடந்து வந்திருப்பேனாகில், நான் இயேசுவைக் காண விரும்புகிறேன். அவரே என் ஜீவன், நான்

அவரைக் காண விரும்புகிறேன்” என்று கூறினேன்.

அதற்கு அவர், “அவரை நீ இப்பொழுது காண முடியாது. அவர் இன்னும் உயர்ந்த ஸ்தலத்தில் இருக்கிறார்” என்றார்.

392. பாருங்கள்? மனிதன் மரித்த பின்பு ஆறாம் ஸ்தலத்துக்குப் போகிறான். அது பலிபீடத்தின் கீழிருக்கும். ஆனால் தேவன் ஏழாம் பரிமாணத்தில் இருக்கிறார். இது ஆறாவதாகும்.

393. ஆகவே அவர்கள் அங்கே இருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் கடந்து சென்றுக் கொண்டிருந்தனர். நான் கூறினேன். அங்கே உண்மையாகவே அவர்கள் அங்கே லட்சக்கணக்கில் இருந்தனர். நான் அவர்களை ஒருபோதும் காணவில்லை... நான் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தபொழுது, இந்தப் பெண்களும், ஆண்களும் என்னிடம் ஓடிவந்து, இன்னும் என்னைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு, “சகோதரனே” என்று அழைத்துக் கொண்டிருந்தனர். நான் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தேன்.

394. அப்பொழுது அந்தச் சத்தம்,
“யாக்கோபு தன் ஜனங்களோடு
சேர்க்கப்பட்டதுபோல, நீயும் உன்
ஜனங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறாய்” என்று
கூறிற்று.

“இவர்களெல்லாம் என் ஜனங்களா?
இவர்கள் பிரான்ஹாம் குடும்பத்தைச்
சார்ந்தவர்களா?” என்று நான் கேட்டேன்.

அவர் “இல்லை, அவர்களெல்லாம் உன்
மூலமாக கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள்”
என்று பதில் கூறினார்.

395. நான் சுற்றிலும் நோக்கினேன்.
அப்பொழுது மிக அழகிய ஒரு ஸ்திரீ
என்னிடத்தில் ஓடி வந்தாள். அவளும் மற்ற
பெண்களைப் போலவே இருந்தாள். அவள்
தன் கரங்களால் என்னைச் சுற்றி, என்னைத்
தழுவி, “என் அருமை சகோதரனே” என்று
கூறி, என்னை நோக்கிப் பார்த்தாள்.

396. “என்னே! அவள் ஒரு
தூதனைப்போன்று காணப்பட்டாள்” என்று
நான் எண்ணினேன்.

அவள் கடந்து சென்றாள். அந்த சத்தம் என்னிடம், 'அவள் யாரென்று தெரிகிறதா?' என்று கேட்டது.

“இல்லை, என்னால் அவளை அடையாளங் கண்டுகொள்ள இயலவில்லை” என்றேன்.

397. அதற்கு அது, “அவள் தொண்ணூறு வயது கடந்த பிறகு அவளை நீ கிறிஸ்துவினிடம் வழி நடத்தினாய். ஆகவே அவள் உன்னை அதிகம் மதிக்கிறாள்” என்றது.

“அந்த அழகிய பெண் தொண்ணூறு வயது கடந்தவளா?” என்றேன்.

398. “ஆம், அவள் இனி ஒருபோதும் வயது சென்றவளாக மாறுவதில்லை. ஆகவேதான் அவள், 'அருமையான சகோதரனே' என்று அழைக்கிறாள்” என்று அது கூறினது.

399. “ஓ, என்னே! நான் இதைக் குறித்தா பயந்தேன். இவர்கள் தத்ருபமாக இருக்கிறார்களே! இவர்கள் வேறெங்கும் செல்வதில்லை. அவர்கள் அங்கு சதாகாலமும்

இருப்பதால் சலிப்பு கொள்வதில்லை” என்று நினைத்துக்கொண்டேன்.

“நான் ஏன் இயேசுவைக் காணமுடியாது?” என்று கேட்டேன்.

400. அப்பொழுது அந்த சத்தம் என்னிடம், “அவர் ஒரு நாள் வருவார். அவர் முதலில் உன்னிடம் வந்து உனக்குத் தீர்ப்பளிப்பார்” என்றது. அது, “இவர்கள் நீ வழிநடத்தின உன்னுடைய ஜனங்கள் உன்னால் மாறுதல் அடைந்தவர்கள் (Converts),” என்று கூறினது.

401. அதற்கு நான், “இவர்களுக்கு வழிகாட்டினதினாலே அதை அனுசரித்து எனக்குத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமா?” என்று கேட்டேன்.

‘ஆம்’ என்று பதில் வந்தது.

402. “ஒவ்வொரு வழிகாட்டிக்கும் இவ்வாறே தீர்ப்பளிக்கப்பட வேண்டுமா” என்றேன்.

அது 'ஆம்' என்றது. நான் “பவுலைக் குறித்து என்ன?” என்றேன்.

அவர், “அவனும் அவனுடைய கூட்டத்துடன் நியாயந்தீர்க்கப்படுவான்” என்றார்.

403. **“பவுலின் கூட்டம் பிரவேசிக்குமானால் என் கூட்டமும் பிரவேசிக்க வேண்டும், ஏனெனில் அவன் பிரசங்கித்த அதே வார்த்தையையே நானும் பிரசங்கித்தேன்.”** அதுதான். அவன் **இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்; நானும் அவ்வாறே ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன்; நான் பிரசங்கித்தேன்..** என்றேன்.

404. அதற்கு **லட்சக்கணக்கான** அவர்கள் **எல்லாரும் ஒன்றாக,** “அதன் பேரில்தான் **நாங்கள் இளைப்பாறிக்கொண்டிருக்கிறோம்**” என்றனர்.

405. **என்னே,** “இதை மாத்திரம் நான் முன்னமே அறிந்திருந்தால், எல்லோரையும் இங்கு **வரவழைத்திருப்பேன்.** அவர்கள்

ஒருக்காலும் இதைக் காணத் தவறக்கூடாது” என்று நான் நினைத்தேன்.

406. அவர், “இப்பொழுது, ஒரு நாள் அவர் வருவார்; அதன்பின்... நாங்கள் இங்கே புசிப்பதும், குடிப்பதும், நித்திரை செய்வதும் இல்லை. நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றாக மாத்திரம் இருக்கிறோம்,” என்றார்.

407. அது பரிபூரணமல்ல; அதற்கும் மேம்பட்ட காட்சியாயிருந்தது. பயபக்தியுடனும் ஒன்றுக்கும் மேம்பட்டதாயிருந்தது. அதற்கு எந்தப் பெயரும்... உன்னால் நினைக்கவும் முடியாத... அதை விவரிப்பதற்கு அகராதியில் எந்த வார்த்தையும் கிடையாது. நீங்கள் இந்த கூடிணத்தில் வந்துவிட்டீர்கள், அவ்வளவே.

408. “நல்லது, இது பரிபூரணமாக இருக்கும். ஆகவே பிறகு அடுத்ததாக நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்” என்று நான் கேட்டேன்.

409. அவர்கள், “இயேசு வந்து உம்முடைய ஊழியத்தை தீர்ப்பளித்த பிறகு, நாங்கள் பூமிக்கு சென்று சரீரங்களை

பெற்றுக் கொள்வோம்” என்றனர். நல்லது, அதைப்பற்றி நான் யோசிக்கவேயில்லை. அது வேத வாக்கியத்துடன் ஒத்திருக்கிறது. “நாங்கள் பூமிக்குச் சென்று, சரீரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வோம். அங்கு நாங்கள் புசிப்போம். இங்கு நாங்கள் புசிப்பதுமில்லை, குடிப்பதுமில்லை, நித்திரை செய்வதுமில்லை, நாங்கள் பூமிக்குச் சென்று அங்கு புசிப்போம்” என்றனர்.

410. இது மிகவும் அற்புதமாயிருக்கிறதல்லவா? ஓ, என்னே! நான் ஏன் மரணத்திற்குப் பயந்திருந்தேன்? நான் இங்கு வருவதற்கு, நான் ஏன் மரணத்தைக் குறித்து பயந்தேன்? நல்லது. இது பரிபூரணமான, இன்னும் மிகுதிப்படியான பரிபூரணம், இன்னும் மிகுதிப்படியான பரிபூரணமாயிருக்கிறது. ஓ, இது அற்புதமானதாகும்.

411. பாருங்கள். நாங்கள் அனைவரும் அங்கு பீடத்தின் (altar) கீழ் தான் இருந்தோம். பாருங்கள்? அவர்கள் அங்கு இருந்து கொண்டு கர்த்தருடைய வருகையை

எதிர்நோக்கியிருக்கின்றனர். அவர் நித்திரை யடைந்தவர்களின் சரீரங்களைப் பூமியின் தூளினின்று எழுப்புவார். அவர் வருகையில் நம்மை எழுப்புவார். அவர் வருகையில் நம்மை எழுப்புவார்.

412. அப்பொழுது பரதீசியில் காத்திருக்கும் இவ்வாத்துமாக்கள் அவர் களுடைய சரீரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். இயேசு பரதீசுக்குச் சென்று ஆபிரகாம், ஈசாக்கு இன்னும் பழைய ஏற்பாட்டின் பரிசுத்தவான்களை உயிரோடெழுச் செய்தார். அவர்களும் பரிசுத்த நகரத்தில் பிரவேசித்து அநேகருக்குக் காணப்பட்டனர்.

413. இது பூரணமாக வேதப்பூர்வமாய் அமைந்துள்ளது. நான் கண்டது தரிசனமோ அது வேறொன்றே, அது பூரணமாய் வேதப்பூர்வமாயிருக்கிறது.

414. 'இது மிகவும் அதிசயம்' என்று எண்ணியிருக்கும்போது,

415. ஏதோ ஒன்று சத்தமிடுவதைக் கண்டேன். நான் திரும்பிப் பார்த்த போது,

நான் சவாரி செய்த 'பிரின்ஸ்' என்னும் குதிரை
என்னருகில் நின்று அதன் தலையை என்
தோளின்மேல் போட்டு என்னைத் தழுவ
வந்தது. நான் அதற்கு சர்க்கரை
கொடுக்கும்போது இருப்பதுபோன்று,
உங்களுக்குத் தெரியும், அது தன்னுடைய...
நானும் என் கையை அதன் மேலிட்டு,
“பிரின்ஸ், நீ இங்கு இருப்பாய் என்று
எனக்குத் தெரியும்” என்றேன்.

பிறகு ஏதோ ஒன்று என் கையை
நக்கியது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. என்
நாய் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தது.

416. ஷார்ட் (Short) என்பவர் அதற்கு
விஷம் கொடுத்து கொன்ற போது, அவரைக்
கொன்று பழிவாங்குவேன் என்று சபதம்
செய்தேன். அப்பொழுது, எனக்கு ஏறக்குறைய
பதினாறு வயதிருக்கும். துப்பாக்கியை
எடுத்துக்கொண்டு காவல் நிலையத்திலேயே
அவரைச் சுட்டுக்கொல்ல நான் புறப்பட்டபோது,
என் தகப்பனார் என்னைத் தடுத்து விட்டார்.
நான் அந்த நாயின் கல்லறைக்குச் சென்று,
எப்படியாவது அவரைக் கொன்று

பழிவாங்குவேனென்று சபதம் செய்தேன். நான் “ஃபிரிட்ஸ் (Fritz) நீ எனக்கு ஒரு தோழனைப் போலிருந்தாய். நான் பள்ளிக்கு செல்ல, என்னை கவனித்தாய். உனக்கு வயதாகும்போது, நான் உன்னைக் காப்பேன். ஆனால் இப்பொழுதோ உன்னைக் கொன்று விட்டார்களே. ஃபிரிட்ஸ் அவர் இனிமேல் உயிர்வாழ்வதில்லை என்று நான் உனக்கு வாக்களிக்கிறேன். அவர் வாழமாட்டார் என்று நான் உனக்கு வாக்கு கொடுக்கிறேன். அவர்மீது வண்டியை ஏற்றி கொன்று விடுவேன் என்று நான் நினைத்தேன். (என்றைக்காவது தெருவில் அவர் நடந்து செல்வதைப் பார்ப்பேன் அப்பொழுது உனக்காக நான் அவரை கொல்வேன்” என்று இவ்விதமாய்க் கூறினேன்.

417. ஆனால் என்ன நேர்ந்தது தெரியுமா? அந்த மனிதனை நான் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வழிநடத்தி, அவருக்கு இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன். அவர் மரித்தபோது அவர் உடலை அடக்கம் செய்தேன். ஆம், ஐயா. என்

நாயை அவர் விஷம் வைத்துக்கொன்ற சில வருடங்களுக்குள் நான் இரட்சிக்கப்பட்டேன். அதன்பின் நான் காரியங்களை வித்தியாசமாகக் கண்டேன். அப்பொழுது அவரை வெறுப்பதற்கு மாறாக அவரை சிநேகித்தேன்.

418. அங்கு ஃபிரிட்ஸ் (Fritz) என்னும் பெயர் கொண்ட என் நாய் என் கையை நக்கினவாறு நின்றனுகொண்டிருந்தது. நான் பார்த்தேன்...

419. அதைக் கண்டபோது, என்னால் அழமுடியவில்லை. அங்கு எவரும் அழவே முடியாது. அங்கு எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுற்றிருக்க வேண்டும். விசனம் என்பது அங்கு காணப்பட முடியாது. அங்கு எவரும் மரிக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் அங்கு எல்லாம் ஜீவனாகவே அமைந்திருந்தது. பாருங்கள்? பாருங்கள்? அவ்வாறே எவரும் அங்கு வயோதிபப் பிராயத்தை அடைய முடியாது. எல்லோரும் வாலிபராகவே இருந்தனர். அது மிகவும் பரிபூரணமாயிருந்தது. 'ஓ, இது மிகவும்

அற்புதமல்லவா! என்று நான் நினைத்தேன். இத்தகைய லட்சக்கணக்கானவர் மத்தியில் நானும் இருந்தேன். ஓ, என்னே! நான் உண்மையாக என் வீட்டில் இருந்தேன், பாருங்கள்.

420. அப்பொழுது அங்கு ஒரு சத்தம் கேட்டது. அது, 'நீ சிநேகித்த அனைவரையும், உன்னை மனப்பூர்வமாக சிநேகித்த அனைவரையும், தேவன் உனக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்' என்றது. இது நான் செய்த ஊழியத்திற்கு தேவன் அளித்த பலன். ஆனால் எனக்கு எவ்வித பலனும் வேண்டாம்.

நான் 'கார்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்' என்றேன்.

421. எனக்கு ஒரு விசித்திரமான உணர்ச்சி அப்பொழுது ஏற்பட்டது. அப்பொழுது நான் காரியம் என்ன? விசித்திரமாக உணர்கிறேன்" என்று நினைத்தேன். நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது கட்டிலின் மேல் கிடந்திருந்த என் உடல் அசையத் தொடங்கினது. அப்பொழுது நான், 'ஓ, எனக்கு

இங்கிருந்து போவதற்கு மனதில்லை.
என்னைப் போகவிட வேண்டாம்' என்றேன்.

422. ஆனால் சுவிசேஷம் மக்களுக்குப்
பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு
நொடிப்பொழுதில் நான் மறுபடியும் கட்டிலின்
மேல் படுத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

423. இந்த என் அனுபவம்
'வியாபாரிகளின் சத்தம்' (Business men's
Voice) என்னும் பத்திரிக்கைகளில் இரண்டு
மாதங்களுக்கு முன்னர் அச்சடிக்கப்பட்டு
உலகம் பூராவும் சென்றது. சகோ, நார்மன்-
அவர் இக்கூட்டத்தில் இருக்கிறார் என்று
நினைக்கிறேன். அவர் அதனை மொழிப்
பெயர்த்து கைப்பிரதிகளாக அச்சடித்து
விநியோகம் செய்தார். அது எல்லா இடங்
களுக்கும் சென்றது. அநேக ஊழியர்கள்
அதைக் குறித்து எனக்கு எழுதினார்கள்.
அவர்களில் அநேகர்...

424. அவைகளில் ஒன்றை நான்
கூறட்டும். நூற்றுக்கணக்கானவர் எனக்கு
எழுதினர். இதோ இது இவ்விதமாக இருந்தது,

“சகோதரன் பிரான்ஹாம், வியாபாரிகளின் சத்தம் என்னும் பத்திரிகையில் வந்த உங்களுடைய தரிசனம்...”

425. டாமி நிக்கலை (Tommy Nickel) நான் பாராட்டுகிறேன். அவர் இப்பொழுது வியாபாரிகள் சங்கத்தில் இல்லை. என்ன காரணமோ நான் அறியேன். திரித்துவக் கொள்கையைக் கடைபிடிக்கும் அந்த பத்திரிகையில் அவர், 'பவுல் இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்து அவ்விதம் செய்யக் கட்டளையிட்டுள்ளார். நானும் அதையே செய்துள்ளேன்' என்று நான் கூறியதை எவ்வித மாற்றமுமின்றி அப்படியே பிரசுரித்தார். அதன்பின் நான், “என்னே!” என்று யோசித்தேன்.

426. அந்த போதகர், “சகோதரன் பிரான்ஹாமே உங்கள் தரிசனம்...” என்று எழுதியிருந்தார்.

427. அவர் அதை தரிசனம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அது ஒருக்கால் தரிசனமாய் இருந்திருக்கலாம். நான் வானத்துக்கு எடுத்துக்

கொள்ளப்பட்டதாகக் கூற விரும்பவில்லை. **நான் முதலாம் வானம் வரைக்கும் எடுக்கப்பட்டு இத்தகைய சம்பவங்களைக் கண்டேனானால், மூன்றாம் வானம் வரைக்கும் எடுக்கப்பட்ட பவுல் என்னவெல்லாம் கண்முருப்பான்?** அது என்ன? அதைக் குறித்து மனிதர் பேசவும் கூடாது என்று அவன் கூறினான். எனக்கு நேர்ந்ததும் எடுக்கப்படுதலா என்னவென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. நான் அதை உங்களுக்கு கூறவும் முடியாது.

428. அதை வாசித்த ஒரு போதகர், “சகோ. பிரான்ஹாம் உங்கள் தரிசனம் பெரும்பாலும் வேதவாக்கியங்களுடன் ஒத்திருக்கின்றது. ஆனால் குதிரை அங்கு இருந்ததாக நீர் கூறுவது மாத்திரம் என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. பரலோகம் மனிதருக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதேயன்றி குதிரைகளுக்கல்ல” என்று எழுதியிருந்தார். வேததத்துவத்தினால் உண்டாகும் மனித ஞானத்தைப் பாருங்கள்.

429. நல்லது, நான் அங்கு சபையின் அலுவலகத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். நான்கு அல்லது ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்பு எனது மகன் பில்லி அந்தக் கடிதத்தை என்னிடம் கொண்டு வந்தான்.

430. நான் அந்த போதகருக்கு இவ்விதம் பதிலளித்தேன்; 'என் அருமை சகோதரனே, நீங்கள் வேதவாக்கியங்களைக் குறித்து கொண்டுள்ள அறிவைக் குறித்து அதிசயமுறுகிறேன். நான்

பரலோகத்திலிருந்ததாகச் சொல்லவில்லை. பரதீசைப் போன்ற ஒரு ஸ்தலத்தில் இருந்ததாகவே நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஏனெனில் கிறிஸ்து அதற்கும் உயரமாயுள்ள ஒரு ஸ்தலத்தில் இருந்தார். உங்கள் சந்தேகம் தீரவேண்டுமானால், வெளிப்படுத்தல் 19-ம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். இயேசு பரலோகத்திலிருந்து புறப்பட்டு வரும்போது வெள்ளைக் குதிரையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு வருகிறார். (வெளி. 19:11-14). அது மாத்திரமல்ல. அவருடன் காணப்படும் பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் வெள்ளைக்

குதிரைகளின்மேல் காணப்படுகின்றனர்
என்பதை அறியவும். சரி. முற்றிலும் சரி.
ஆம், உண்மையாக.

431. அதே ஸ்தலத்தில்... கழுதைப்
போன்ற ஜீவன், காளையைப் போன்ற ஜீவன்
இருக்கின்றனவே... நல்லது, என்னே,
எலியாவைக் கொண்டு சென்ற குதிரைகள்
எங்கிருந்து வந்தன? மனித சிந்தை அதில்
தவறு காண விழைவதைப் பாருங்கள். அது
உண்மை.

432. இப்பொழுது கவனியுங்கள். இந்த
அருமையான, தேவபக்தியுள்ள சகோதரன்
யோவானைக் குறித்து நான் சற்று சிந்தித்துக்
கொண்டிருந்தேன்... நான் முடிக்கும் முன்பாக
இதைக் கூறுவதற்கு சரியான நல்ல இடம்
இதுதான் என்று நான் சற்று யோசித்தேன்.
யோவான் கொஞ்ச காலம் துன்புறுத்தப்பட்டு
அவனுடைய சகோதரரைக் காண
அனுமதிக்கப்பட்டான். அவ்வாறே நானும்
கார்த்தருடைய வருகைக்காகக் காத்துக்
கொண்டிருக்கும் என் சகோதரரையும் மற்ற
பரிசுத்தவான்களையும் காண தேவனாகிய

கர்த்தர் அனுமதித்தார். கவனியுங்கள். நான் கண்ட என் ஜனங்கள் பரிசுத்தவான்கள் பலி செலுத்தப்படும் பீடத்தின் கீழ் இல்லை. ஆனால் ஐந்தாம் முத்திரையில் காணப்படும் ஆத்துமாக்கள் தாங்கள் கடைப்பிடித்திருந்த கொள்கைக்காக உயிர்த்தியாகம் செய்ததால், பலிபீடத்தின் (Altar of sacrifice) கீழ் காணப்படுகின்றனர்.

433. இப்பொழுது இதை நீங்கள் நன்கு கவனிக்க விரும்புகிறேன். இன்னும் பத்து நிமிடங்களுக்குள் சரியாக 10.00 மணிக்கு முடித்துவிடுகிறேன்.

434. கவனியுங்கள், கர்த்தர் எனக்குக் காண்பித்த மணவாட்டி பலிபீடத்தின் கீழ் காணப்படவில்லை. ஏனெனில் அவள் ஜீவனுள்ள வார்த்தை கிருபையாய் அளித்துள்ள மன்னிப்பை எற்றுக்கொண்டதன் விளைவாக வெள்ளையங்கியை கிறிஸ்துவினிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டாள். நான் நினைக்கவில்லை, திறக்கப்பட்டதால்...

435. ஐந்தாம் முத்திரை நமக்குத் திறக்கப்பட்டு விட்டதென நான் முற்றிலும் நம்புகிறேன். தேவனிடத்திலிருந்து நான் தெளிவான வெளிப்பாட்டைப் பெற்று அதை சுத்த மனச்சாட்சியுடன் உங்களுக்கு அளித் தேன். நான் அதை ஊகித்து உங்களுக்குப் போதிக்கவில்லை. எக்காலத்தும் நான் ஸ்தாபனங்களுக்கு விரோதமாயுள்ளவன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். முத்திரைகள் திறக்கப்படுவதன் மூலம் அதன் உண்மை புலப்பட்டுவிட்டது.

436. வேறொரு காரியத்தையும் நான் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். இந்த ஐந்தாம் முத்திரை இந்த நாளில் திறக்கப்பட்டதனால், 'ஆத்துமாக்கள் உறங்குதல்' (Soul Sleeping) என்னும் போதகம் தவறென்பது ருசுவாகிட்டது. அப்போதகத்தை விசுவாசிப்பவர் சிலர் இங்குள்ளனர் என்று நானறிவேன். ஆனால் அது தவறென்பது இப்பொழுது நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் உயிரோடுள்ளனர். சாரீரங்கள் மாத்திரமே

கல்லறைகளில் உறங்கிக் கொண்டிருக்
கின்றன. ஆனால் அவர்களுடைய
ஆத்துமாக்கள் தேவ சமூகத்தில் பீடத்தின் கீழ்
உயிரோடுள்ளன.

